

3871

890 | ३. 923

हरितांडिकांवृतक २१८

8.4.912

(1)

॥ हत्यालिना वनकथा ॥

१८

॥१॥

श्री गणेशाय नमः ॥ नैन मः शावाय ॥ मंदारमाला कुलितालका यैव
 पालमालां क्रितश्च खरायः ॥ दिव्यां वरायै च । दिगं वराय नमाशि वा
 यै च नमः शि वाय ॥ ॥ कैलाशश्च खरेर म्ये गौरी प्रद्वति संकरे । ग
 ध्यात् गस्त तरंग ह्यों कथय खमहेष्वरः ॥ १२॥ सर्वेषां घर्म सवखमत्या
 यासं महत्कलं ॥ पार्वत्य वाच प्रति ग्रासी यदानाथसत्यं ब्रह्मि
 मागतः ॥ ३॥ केनायं तम्याप्या तयादानं व्रते नवा ॥ अनादिम
 द्वनिद्यनो भ्रत्ता त्वं हि जगत्प्रज्ञो ॥ ना ॥ श्च खरहृवच ॥ शृणु देवियु
 विद्यामितवाग्ने व्रतमृतम् ॥ ग्न्येदं मम सर्वखं कथयामित
 वा द्वये ॥ ५॥ यथा को इगणे चंडो ग्रहाणां त्रानरेव च ॥ वण
॥१॥

(2).

(2A)

नां च यथा विष्णो देवानां विख्यु रुत्रमः ॥६॥ नदौ नां च यथा गं गाय
 रामा नां च नारतं ॥ वेदानां च यथा सामै इयानामनो यथा
 ॥७॥ पुराण वेदस्तर्क्ष्व आगमे न यथो दितं ॥ एकाग्रेन श्रुणु खेद
 यथा इष्टं ब्रतं शजं ॥८॥ यज्ञ यज्ञ उ जावेन व्रय प्रमर्जलना यु
 ये तत्सर्वकथयि स्पानि य छु पुरा वृतं ॥९॥ जाडे मासि लि
 ते पढ़े ततो या हस्त संयु ॥ स्यानु मात्रेन सर्वया
 ये प्रमुच्चते ॥१॥ श्रुणु देवियु वि द्यामि कृतं चरित मात्रमनः ॥
 तत्सर्वकथयि स्पामि यथा इष्टं हि माचले ॥१०॥ श्री पार्वत
 नाच ॥ कथयर्वमया देव चरितं ब्रतम् ॥ तत्सर्वं औत

२

(3)

मिद्धामि त्वत्सकाशमिहागतः ॥ प्रार्थ खर एवा च ॥ आस्थित त्रम
 हादिव्यो किमवान्नामयर्वतः ॥ नानादुमसमा कीर्तने नाना
 जंतुं सुसेवितः ॥ अ ॥ नाना प्राजि सुसेदुष्टो नाना श्रुगविविति
 तः ॥ यत्रदेवाः सगंघवसि इत्तर एगुह्यका ॥ ५ ॥ विचरंति सु
 संहृष्टागंघवच्छनिलंकला स्फूटि वैकांचने शृंगे म
 णि वै दृथज्ञापिते ॥ ६ ॥ अलवन उजै महाकासं प्रात्पा
 प्राते यथा सुषं ॥ खर्णपूरितसर्वांगं गंगाच्छजविविति
 त ॥ ७ ॥ अप्सरो निश्चसं युहं सोनमानं नगे श्वरः ॥ त्वं त

८

(30)

वयार्वतीवल्लेत्यमानंमहातया ॥१॥ संवल्लिरचतुष्क्षीय
 क्षयर्णसमतयः ॥२॥ दद्वादशकंचैव घूम्रयानं कुतत्वया ॥
 ॥३॥ इष्टाते त्रायिताक्षुद्रायितमृतमाजवेत् ॥ कस्मैदेया
 मयाकंन्याचित्तव्याकुलितोजवेत् ॥४॥ इत्येवंचिंतमाने तु
 ययोनारदसत्तमः ॥ तत्र धीर्घिष्ठरैपाद्यनारदायददौगि
 रि ॥५॥ हेमवानुवचना ॥ क्षिग्निर्मागतंदेव कथ्यते मुनिस
 तमः ॥ नारदउवाच ॥ श्रणु देविहितं कायं विस्तु नायेषितो
 द्युक्तं ॥६॥ योग्यं योग्योहि दातव्यं कंन्यारत्नमिदं त्वया ॥ नासु
 शुदेव समोनास्ति सोमत्रह्लयुर्दरा ॥७॥ नारदात्राचिंत्यतां

(५)

किञ्चित् दीयता मम संसरतं ॥ हि मवानुवाच ॥ वासुदेव स प्रोदेव
 कन्याप्रार्थयते यादि ॥२८॥ तदा मम यदा तवा लव्या या सोविसे
 षितः ॥ इत्येवं गदि तौ तस्य वेने हनुमारद्धो ययौ ॥२९॥ ययो पातां
 वरघरं संख चक्रगदाघरं कुतो ज्ञालियो ज्ञात्वा मुनां उपत्य
 भाषत ॥२६॥ शृणु देविहित कर्मादीनि वाहसहितो मया ॥ हि
 मवता लव्या सार्जुनं कर्त्तव्यानं दंवच ॥२७॥ दातव्यास्ति मया
 पुत्रादेवायगरुडः ध्यये ॥ ज्ञात्वा लव्या च तस्य वेंगता सिखा षि
 ग्निसहः ॥२८॥ दुष्टेन दुष्टिता स्त्रियै सुप्रासिवरुनातटे ॥२९॥
 उवाच ॥ किम चेतुष्टिता देवि । निवेदयं मम ग्रहतः ॥२१॥ आय

(1A)

वैत्यवाच॥ कथर्दिनं च भज्ञारिं करिष्ये हनशंसयः॥ इत्येवं
 चिंतितं कार्यं तातो न कृत मन्मथा॥ ३७ अतस्मादेह परित्या-
 गं करिष्ये हनशंसयः॥ पावनं वचनं कुला सखा वचनम्
 ब्रवीत्॥ ३८॥ यत्रापि तान् जानाति तत्र यश्चामि नि श्चितं
 इत्येवं नि श्चितं कुला निवासं च महावने॥ ३९॥ पि ताते त्वेष
 यामासहि मवान्वै ग्रहे ग्रहे तामहा युत्रा देवदानव
 किं ब्रह्म॥ ३३॥ सत्यं कृतं च ऋषिः। किं दास्ये गरुडं ध्वजे॥ ३५॥
 त्येवं चिंतया किं लो महाद्वितो पाति तो चुवि॥ ३६॥ हाहा कुला-
 त तो लो का अन्याध्यावनवनेवने॥ प्रदद्यि॥ प्रात्वं यायस्मात्

(5)

४

कथयस्याविशेषितः ॥३५॥ के नायिदुष्टै लेन
 कन्यारत्नहृतममः ॥ दृष्टाचाविकलासर्थसिंधव्याघ्रेनवा
 हता ॥३६॥ कमतेशोकसेतप्रे नातेनेवयमातरः ॥ लंगतासि
 वनं घोरनिर्जनं जम्बुकद्वन् व्याघ्रसिंहदोष मर्गं नाना
 पद्धिगताकुलं ॥ ताम्भिनघोरवनत्वं तु सवीचिः सहस्रास्थिता
 ३७॥ दृष्टृतत्रनदीतरेव नानाविराजिते ॥ उयाविक्षासायि
 सर्वयन्नाहरविवार्जितं ॥३८॥ वालुकास्थायितं पिंडं पार्व
 त्यासहितं मम ॥ हस्तनद्रत्रसंयुक्तजाइमासततीयया
 ॥३९॥ तत्र गातेन वायेन रात्रौ जागरण कृतं ॥ तत्र वतस्य प्र

२

(5A)

नावेन आसनं चलितं मम ॥४१॥ सं प्राप्ने देवि तत्र वयत्र त्वं स
 विज्ञिसहः ॥ पुसन्नो ई मया प्रोक्तं व्रुहि वरानने ॥ ॥ ॥ श्रा
 पार्वत्यवाच ॥ यदि देव युसन्नो ई जहां भवतु मे हरः ॥ तथेत्यु
 क्ता मया देवि कैलासं ये मत्तगतं ॥ ॥ ततः प्रज्ञाते च सं प्राप्ने
 तत्र न धोवि सर्जने ॥ पारणं उर्हात तत्र सरव्वासाऽप्युपाप्ने
 के ॥ ॥ ॥ रिमवान्नेच तत्र विज्ञानमि ॥ वनं महत् ॥ खाल्ल
 कासु च तु ई हृषि कला हारवाज्जिता ॥ ॥ ॥ ई हृषि तत्र न दाता रे
 पुसुप्तं कन्यका द्वयं उत्थाय सुं कमारो ष्ठो दनं कुरुते ततः
 ॥ सं ब्रव्या द्वादिनिर्जुषं कमधं वनं मागतः ॥ श्रीपर्वत्यवाच

५

(6)

श्रुणुतात्मयाज्ञातं त्वमेदास्ये ष्वरायच ॥४॥ तदन्यथा हेतं
 तात ते नाहं वनस्पति ॥ तथे त्यक्तान् जवतास्पागद्वग्नं
 प्रतिः ॥४८॥ ततः प्रयुक्तामस्ताके द्वै वाहिका क्रियां ॥ तदत्स्थ
 प्रज्ञावेन प्रायूमद्वासनलया ॥५॥ तदादि ब्रतराजं तु दस्यु ग्रे
 ण निवेदते ब्रतराजस्य नामेदं श्रुणु देविय धर्मजवत् ॥५॥ अलि
 नि हीरि तयास्पतस्मल्लाह दिलालि का ॥ आपार्वत्यवान् ॥ ना
 मेदं काष्ठिता वाङ्गाधि बूहि मम यज्ञो ॥५॥ को विधिः किं प्रलं चा
 चास्य केन वर्त्तयते नरैः ॥६॥ ष्वर्यो वाचा श्रुणु देविवदामि त्वां

५

(६९)

नारीनां ब्रतमुत्तमं ॥५२॥ कर्तव्यं सुप्रयत्नेन यदि सौ जाग्मि इ
सि ॥ तोरनादिचक कर्तव्यं कदलीस्तं जमं उत्तितं ॥५३॥ आदाय प
हुवस्त्रे स्तु नाना वस्त्रविविति ॥ वंदनादिसुगंधेश्चलेपये
त ग्रहमंडपे ॥५४॥ शंखनेरामदं गर्वादये दहनिं नरे
नानामंगलचार्दिस्तु कर्तव्यो मम सत्त्वानि ॥५५॥ स्थायनं तत्र
कर्तव्यावर्त्पासहि ताशेष दयाव्यपूजयेत् पृष्ठे कर्या
स्त्रागरणं निष्टु ॥५६॥ नारि केलिसजे वारै पूलैस्तु विघ्नैस्त्र
था ॥ कर्तुदेशोऽन्नवैः सर्वे नैवेद्ये कुसुमै नैवः ॥५७॥ धूयदीपादि

(३)

गच्छैखुमंत्रेनानेनदूजयेत् ॥ अथ अर्घमंत्रा हरेनाम्भिसमुत्प
 द्वे हरितालिहरि युये ॥ ५५ ॥ सर्वदासस्य मूहि स्थे प्रणतात्ति
 हरेनमः ॥ शिवायैशिवरूपायै मंगलायै मर्हे श्वरै ॥ ५६ ॥ १ शि
 वेसर्वत्मद्वेदवि शिवरूपायै माखुते ॥ वाररूपेनमखु
 च्चं ॥ शिवायै स्ततंनमः ॥ ५७ ॥ नमख्तेसर्वरूपायै जगद्यत्री
 नमोखुते ॥ संसारज्ञातिर्दि च ज्ञात्राहिमांसिरुकाहनी ॥ ५८ ॥
 मयाकरणेन काम्येनुम्काजितस्य मर्हे श्वरा ॥ राज्यं च देहिसौन
 ग्यं प्रसन्नज्ञवयार्कता ॥ ५९ ॥ मंत्रेनानेन मेदेव संदूष्टोम

(३८)

यासह ॥ कथांशुत्वा जिघाने न द्यादा नं तु पर्वतां ॥ ४ ॥ व्राष्टु ल
 णाय च दातव्यं वर्खा धेन हि राय के ॥ कथांशुत्वै काविते न
 दं पतीन्द्रां सहे वरु ॥ ५ ॥ संकल्पत ततः कुर्यात् गंघयुष्मादिजः
 सहः ॥ ये कुर्वति हमे देवित्रत मत्तत् विद्यान्तः ॥ ६ ॥ स्तौ भ्रात्यं राज्य
 माद्योति यद्दद्य मवा द्युयत् ततो यायां तयानारा मोदाह
 रन मचरेत् ॥ ७ ॥ स पूजन्मज्जवे दं च वै द्यवां च पुनः पुनः
 रारिदं पुत्रशोकं च कर्कसादुषजागिनी ॥ ८ ॥ प्रयाति न रक्षं
 घोरं मयो व्यनकरोति या ॥ कांचनं रौप्यपात्रं च ताम्रकवा

(६)

स्तु घैवच ॥ ४८ ॥ वेन मन्मय पात्रानि पर्णन विविद्यैः प्रलैः ॥ दद्या
 त्यरो द्यसं चैव विद्या त्यात्यारण्टत ॥ ४९ ॥ य एव कुरुते पार्थ व्र
 तं तु विधि द्यर्वकां ॥ ते मृत्यु कले मृत्यु कले मृत्यु कले मृत्यु कले ॥ ५० ॥ तत्र
 वस चारिणी ॥ अस्तु मे द्य सह प्राणि ज्ञाय देय शतानि च ।
 क द्यास्त्रवण मात्रे एष द्यलं द्य य य ते नरैः ॥ ५१ ॥ एत हे काष्ठि
 तं देवि मया सर्ववरान् ॥ सर्वमे तादि धिं वद्यै ॥ आग
 मे न य शो दित ॥ ५२ ॥ गौ ऋ म्य न्न सुवण्णदि अस्तु दान पुरः
 स तं ॥ न दायो गाय कर्त्तव्यं सर्वकार्जसि यवै ॥ इति श्री शिव

युराणे ॥ उमा महेश्वर संवादे हत्तालिकाव्रत क घासंयार्ण
शुजं जवत् ॥ मंगलं ददात संवत् १८०७ आषाढ़सुदि ५ ॥

(४)

"Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Publisher, Mumbai."

(9)

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com